IslamHouse.com
مرکز أصول
Osoul Center
www.osoulcenter.com

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د لمانځه طریقه

Pashto
بشتو

تألیف
عبدالعزیز بن عبدالله بن باز
ژباړن
عبد الرحیم سلطان

صفة صلاة النبي ﷺ

تأليف

عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

ترجمة

عبد الرحيم سلطان

PASHTO

بشتو

ⓒ المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالربوة، ١٤٤١هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

خان، عبدالرحيم سلطان

صفة صلاة النبي ﷺ: اللغة البشتو . / عبدالرحيم سلطان خان. - الرياض، ١٤٤١هـ

٣٢ ص، ١٢ سم x ١٦,٥ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٢٤٩-٧٢-٧

١- الصلاة ٢- الحديث - مباحث عامة أ. العنوان

ديوي ٢٥٢،٢ ١٤٤١/١٦٨٣

رقم الايداع: ١٤٤١/١٦٨٣

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٢٤٩-٧٢-٧

مركز أصول
Osoul Center
www.osoulcenter.com

أُعد هذا الكتاب وصمِّم من قبل مركز أصول، وجميع الصور المستخدمة في التصميم يملك المركز حقوقها، وإن مركز أصول يتيح لكل مسلم طباعة الكتاب ونشره بأي وسيلة، بشرط الالتزام بالإشارة إلى المصدر، وعدم التغيير في النص، وفي حالة الطباعة يوصي المركز بالالتزام بمعاييره في جودة الطباعة.

+966 504 442 532

+966 11 445 4900

+966 11 497 0126

P.O.BOX 29465 Riyadh 11457

osoul@rabwah.com

www.osoulcenter.com

بسم الله الرحمن الرحيم

لړلیک

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د لمانځه طریقه	۹
په کامله توګه اودس کول	۱۱
قبلې لوري ته مخ کول	۱۱
د لمانځه د پیل شروع تکبیر الله اکبر	۱۲
رفع الیدین)لاسونه د غوږونو یا تر اوږو برابر پورې پورته کول	۱۲
سینه باندې لاسونه کیښودل	۱۳
داستفتاح دلمانځه دپیل شروع دعاګانې	۱۳
په لمانځه کښې درکوع کولو طریقه او دهغې دعا	۱۵
درکوع نه سر راپورته کولو طریقه او دهغې دعا	۱۵
لمړی سجده	۱۷
د دوو سجدو په مابین کښې د کیناستلو طریقه	۱۸
دوهمه سجده	۱۹
دوهمې سجدې نه روستو کیناستل	۱۹
دتشهد طریقه په دوه رکعتي لمونځ کښې	۲۰
د تشهد طریقه په درې رکعتیز او څلور رکعتیز لمانځه کښې	۲۳
د سلام ګرځولو نه روسته ذکر او دعاګانې	۲۵
سنن رواتب سنت لمونځ	۲۷

د پیغمبر ﷺ د لمانځه طریقه

الحمدلله رب العالمين والصلاة والسلام على عبده ورسوله محمد وآله وصحبه أما بعد!

دنبي كريم ﷺ دلمانځه دطريقې په اړوند دا يوځو مختصري خبري هريو مسلمان سړي او ښځې ته يي ددي لپاره وړاندې (پيش) كوم چه دا ولولي او كوشش اوكړې چه په لمانځه كښې دپيغمبر ﷺ متابعت او پيروي اوكړې، لكه څنګه چه نبي كريم ﷺ فرمايلي دي:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

زه مو چه په كومه طريقه په لمونځ كولو ليدلى يم په هماغه طريقه لمونځ اوكړئ. (بخارى: ٦٣١)

محترمو ورونو دادی د لمانځه د طریقې بیان

۱ په کامله توګه اودس کول

یعني په کامله توګه به اودس اوکړې، لکه څنګه چه په قران کښې د الله تعالی حکم دی، الله تعالی فرمايلي دي:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِ﴾ [المائدة: ٦]

ای مؤمنانو کله چه تاسي پاخيږي لمانځه ته پس ووينځی خپل مخونه اوخپل لاسونه سره دځنګلو نه اومسحه وکړی په خپلوسرونوباندې او ووينځی خپلې پښې سره دګټکيونه. اوهمدارنګه نبي کريم ﷺ فرمايلي دي:

«لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ» دپاکی (اوداسه) څخه پرته لمونځ نه قبليږي. (صحيح مسلم: ۲۲٤)

همدارنګه نبي کريم ﷺ هغه کس ته فرمايلي وو کوم چه لمونځ په بيړه کولو: «إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ». (صحيح بخاری: ٦۲٥۱)

هر کله چه د لمانځه اراده اوکړې، نو په کامله توګه اودس اوکړه.

۲ قبلې لوري ته مخ کول، نيت کول، او خپلې مخې ته ستره کيښودل:

لمونځ کونکی (هر چيري چه وي) په ټول ځان (بدن) سره به دقبلې (کعبې) لوري ته مخ کړې او په زړه سره به د هغه لمونځ نيت او اراده اوکړې کوم چه ادا کوې، فرض لمونځ وي او که نفل، او په ژبه باندې به د نيت الفاظ نه وايي، ځکه چه دا کار ناروا او بدعت دی، پيغمبر ﷺ او دهغه اصحابو (ملګرو) نه دی کړی.

او که چیري لمونځ کونکی امام وو، او یا یي تنها (یوازې) لمونځ کاوو، نو مخې ته یې باید ستره یعني داسې یو څیز وي چه لمونځ ورته اوکړې، ځکه چه نبي کریم ﷺ ددې امر کړی دی.

په لمانځه کښې قبلې لورې ته مخ کول شرط دې پرته د یو څو ځرګندو مسائلو (حالاتو) څخه چه علماو دهغې وضاحت په خپلو کتابونو کښې کړی دی.

فائده: هغه کسان چه قبلې لورې ته مخ کولو نه عاجز وي، لکه هغه څوک چه په زولنو کښې تړل شوی وي او دقبلې لور ته مخ کولو نه عاجز وي، او هغه څوک چه دسخت جنګ په حالت کښې وي، او همدارنګه هغه څوک چه د سیلاب، اور، دښمن، وغیره نه د تیښتې په حالت کښې وي، او نشي کولای چه قبلې لورې ته مخ کړې، او همدارنګه هغه سخت بیمار چه د قبلې لور ته د مخ کولونه عاجز وي، ددې ټولو نه داحکم (قبلې لورته مخ کول) ساقط دی، بلکه دوي به د خپل طاقت سره سم هر لورته چه اوغواړې لمونځ ادا کولای شي، ځکه چه الله تعالی فرمایلي دي ﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ﴾ [التغابن: ١٦] ویره کوئ د الله تعالی نه څومره چه ستاسو وس رسیږي.

٣ د لمانځه د پیل (شروع) تکبیر (الله اکبر) ویل

لمونځ کونکی به د لمانځه د پیل (شروع) تکبیر (الله اکبر) اووایي، او د سجدې ځاي ته به ګوري.

٤ رفع الیدین (لاسونه د غوږونو یا تر اوږو برابر پورې پورته کول:

لمونځ کونکی به د تکبیر (الله اکبر) ویلو په وخت خپل لاسونه د غوږونو او یا د اوږو تر برابر پورې پورته کړې.

⑤ سینه باندي لاسونه کیښودل:

دواړه لاسونه به په سینه باندې کیږدي، او ښي لاس به يې د کيڼ (چپ) لاس د څپرې (ورغوي) مړوند او څنګلو دپاسه وي، ځکه چه د نبي كريم ﷺ څخه همدا ډول ثابت دي، په حديث د وائل بن حجر او قبيصه بن هلب رضي الله عنهما کښې.

⑥ داستفتاح (دلمانځه دپیل (شروع) دعاګاني:

سنت ده، چه د لمانځه د پيل (شروع) دعا ولولي، او هغه دادعا دا ده:

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ»

اى الله ! له ما څخه زما ګناهونه دومره لرې کړې، لکه شرق او غرب دې چه له يو بل څخه لرې کړي دي اى الله ! ما له ګناهونو څخه داسې پاک کړه، لکه سپينه جامه چه د خيرې څخه پاکه شي، اى الله ! ما له ګناهونو څخه په اوبو او واوره او ږلۍ سره ووينځه (پاک) کړه! (صحيح بخارى: ٧٤٤، صحيح مسلم: ٥٩٨)

او که اوغواړي، دهغې پرځای دې دا دعا ووايي:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ».
اى الله ! ته پاک يې، او ستا ثنا وايو، او ستا نوم مبارک (برکت والا دی) او ستا شان لوړ او اوچت دی، او ستانه پرته بل هيڅوک د عبادت او بندګۍ مستحق نشته. (سنن ابوداود: ٧٧٥، سنن الترمذى: ٢٤٢، سنن ابن ماجه: ٨٠٤، حم٣/٥٠) (صحيح، ارواء الغليل: ٣٤١)

اوکولای شي د دې دواړو دعاو پرته بله د استفتاح لمانځه د پیل داسې کومه دعا ولولي چه دنبي کریم ﷺ نه ثابته وي، او بهتره داده چه کله یوه او کله بله دعا ووايي، ځکه چه په دې کښې پوره متابعت او پیره وي ده.

تعوذ، تسمیه، او سورت فاتحه لوستل:

او له هغې وروسته به (أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). زه په الله تعالی پورې د شیطان رټلی شوي نه پناه غواړم.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ». په مدد دنوم د الله تعالی چه عام مهربانه دی، او خاص مهربانه دی شروع کوم او بیابه سورت فاتحه ولولي، ځکه چه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي:

«لَاصَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». د هغه چا لمونځ نه کیږي، چه سورت فاتحه په کښې ونه لولي. (صحیح بخاری: ۷۵٦، صحیح مسلم: ۳۹٤)

د سورت فاتحې لوستلونه روستو به په جهري لمانځه کښې، په لوړ اواز او په سري لمانځه کښې په ټيټ (سوکه) اواز سره (آمین) اووایي.

فائده: جهري لمونځ هغه لمونځ وي په کوم کښې چه قرائت په لوړ اواز سره لوستل کیږي، او سري لمونځ هغه وي، په کوم کښې چه قرائت په ټیټ (سوکه) اواز سره لوستل کیږي.

او بیا به هغه سورت یا ایاتونه، چه ورته اسان وي ولولي، بهتره داده چه له فاتحې وروسته د ماسپښین مازدیګر او ماخوستن په لمونځونو کښې له (اوساط المفصل) سورتونو څخه او دسهار په لمانځه کښې د (طوال المفصل) او دماښام په لمانځه کښې، کله د (طوال المفصل) او کله د (قصار المفصل) سورتونو څخه ولولي، تر څو په هغه احادیثو باندې عمل اوکړی شي، کوم چه دې باره کښې د نبي کریم ﷺ نه نقل دي.

فائده: د سورت (حجرات) نه تر سورت (بروج) پورې سورتونو ته (طوال

المفصل) او د هغي نه تر سورت (البينة) پوري سورتونو ته (اوساط المفصل) او د هغي نه تر پايه پوري سورتونو ته (قصار المفصل) سورتونه وايي.

۷ په لمانځه کښې درکوع کولو طريقه او دهغي دعا:

رکوع به په داسې حال کښې کوي، چه الله اکبر به اووايي، او لاسونه به د اږو يا غوږونو تر برابر پورې پورته کړي.

او سر به د رکوع په حالت کښې د شاه سره برابر ساتي (بشکته، او يا پورته به يي نه نيسي) او دواړه لاسونه به په زنګنونو باندي داسي کيږدي چه ګوتي به يي کلاو (پراخه) وي.

او رکوع کښې به د اطمئنان او ارامۍ څخه کار اخلي يعني بيړه به نه کوي، او دا دعا په کښې ولولي «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ». زما لوي پر ور دګار پاک دی. او بهتره داده چه دا دعا دري يا ډير کرته ولولي، او مستحب ده چه دادعا ورسره هم ولولي:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».

الهي ته پاک ذات يي او ستا ثنا وايم الهي ماته بښنه اوکړې.

۸ درکوع نه سر راپورته کولو طريقه او دهغي دعا:

بيابه د رکوع نه سر راپورته کړي په داسي حال کښې چه دواړه لاسونه به دا ږو يا غوږونو تر برابر پورته کړي، او که امام وو، او يا يي تنها لمونځ کاوو، نو داسي به اووايي: «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» الله تعالی د هغه چا اواز اوري چه دده حمد او ثنا اووايي.

او د ولاړي په حالت کښې به دا دعا ولولي «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ» الهی تاله

ستاینه ده پوره ډیره زیاته پاکه اومبارکه الهی تالره پوره ستاینه ده داسمانونو اود ځمکې اودهغوي ترمینځ دمخلوق د ډکوالي په اندازه اوپه اندازه دډکوالي دهغه شیانوچه تا ورسته غوښتي دي. (صحیح مسلم: ٤٧٦)

او که چیرته مقتدي یعني امام پسي یې لمونځ کاوو نو بیابه د رکوع څخه دراپورته کیدو په وخت دا دعا تر پایه پوري ولولي: (ربنالك الحمد) الهی تالره ستاینه ده.

او که چیري دوي (امام، مقتدي، او تنها لمونځ کونکي) د تیر ذکر څخه روستو دا دعا هم ولولي نو ښه به وي: «أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» ای دستا یني او لوئي خاونده کومه رښتني خبره چه بنده کړیده داده اومونږ ټول ستا بنده ګان یو الهی ته چه څه چاته ورکړې دهغې څوک بنده ونکی نشته او ته چه څه له چانه بند کړې دهغې څوک ورکونکی نشته اوفایده نه ورکوې ما لدار لره مال دهغې ستا دعذاب نه , ځکه چه دادعا هم دپیغمبر ﷺ نه ثابته ده (صحیح مسلم: ٤٧٧)

او مستحب ده چه لمونځ کونکي (که امام وي، یا مقتدي، یا تنها لمونځ کونکی وي) چه په دي حالت کښې هم لاسونه په سینه باندي کیږ دي، لکه څنګه چه یې درکوع نه مخکې لاسونه په سینه باندي کیښودل، ځکه چه د پیغمبر ﷺ څخه د وائل بن حجر او سهل بن سعد رضي الله عنهما په حدیث کښې ددي خبري دلیل او ثبوت شته.

فائده: درکوع نه روستو په سینه باندي لاسونه کیښودل دشیخ ابن باز رحمه الله موقف دی، او ددي مذکوره حدیث څخه یې استدلال کړی دی، او دحجاز بعضي علماو همدا قول غوره کړي، لیکن ددي په خلاف باندي د جمهورو علماو وینا داده، چه درکوع نه ورستو د لاسونو ښکته زوړند نیول مستحب دي، او همدا قول علامه الباني رحمه الله غوره کړی دی د وضاحت لپاره (الصحیحه: ٢٢٤، صفة صلاة النبي، ص: ١٢٠-١٢١) اوګوری.

۹ لمړی سجده

سجده به کوي، په داسي حال کښې چه الله اکبر به اووايي، او که کولاي شي نو زنګنونه به د لاسونو نه مخکښې زمکي ته يوسي، او که دا ورته سخته وه نو بيا دې لاسونه د زګنونو نه مخکښې زمکې ته يوسې اودلاسونو ګوتي به يوبل ته نيږدې او پرانستلي ساتي او په لاندي اووه اندامونو به سجده اوکړي، تندی له پوزي سره، او دواړه لاسونه، او دواړه زنګنونه، او ددواړو پښو د ګوتو لاندي طرفونه، او په سجده کښې به دا دعا لولي: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى». پاک دی زما لوې پروردګار او مستحب ده چه دا دعا دري ځله يا ددي نه هم زياته تکرار کړې.

فائده: سجدي ته د تللو په وخت کښې لاسونه د زنګنونو نه مخکې په زمکه کيښودل افضل دي، او په دې کښې د اساني او سختي قيد نشته، ځکه چه په مستدرک د حاکم کښې د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما حديث (۲۲۶۱) او په سنن نسائي (۱۰۹۱) وغيره کښې د ابو هريره رضي الله عنه حديث په قوي سندونو سره ذکر دی او ددي حديثونو نه معلوميږي چه پيغمبر ﷺ سجدي ته د تللو په وخت خپل دواړه لاسونه د زنګنونو نه مخکښې په زمکه کيښودل، او دا دواړه حديثونه صحيح دي، او ددي په خلاف په سنن ابي داود کښې د وائل بن حجر رضي الله عنه حديث په کوم کښې چه د زنګنونو د لاسونو نه مخکښې په زمکه کيښودلو ثبوت ملاويږي، هغه حديث کمزوری دی او ددي وضاحت علامه الباني رحمه الله په (سلسل الاحاديث الضعيف (۹۲۹) اور ارواء الغليل (۳۵۷)) کړی دی

او مستحب ده چه دا دعا ورسره هم ولولي: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» ای زمونږ ربه تا په پا کی سره يادوم اوتا لره ستاينه کوم الهي ماته ببښنه وکړي.

دسجدې په حالت کښې ډيري دعاګاني غو ښتل پکار دي، ځکه چه

پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ».

په رکوع کښې د پر ور دګار لویي بیان کړئ، او په سجده کښې د دعا کولو کوښښ او خواري اوکړئ امید دی چه دعا ګاني به مو قبولي شي. (مسلم: ٤٧٩)

او همدارنګه پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». (مسلم ٤٨٢)

بنده خپل رب ته د سجدي په حالت کښې ډیر نیژ دي وي، نو دسجدي په حالت کښې د ډیرو دعاګانو کوښښ اوکړئ.

او همدارنګه لمونځ کونکی باید د سجدې په حالت کښې کوشش اوکړې چه دخپل ځان او نورو مسلمانانو لپاره د الله تعالی څخه د دنیا او اخرت خیرونه اوغواړي، که فرض لمونځ وي او که نفل، او دواړه متې به د بغلونو (تخر ګونو) څخه او کیڼه به د وره نونو څخه او وره نونه به د پنډیو څخه بیرته (لیري) ساتي. او همدارنګه ښنګلي به د ځمکې سره نه لګوي بلکه پورته به يې نیسې، ځکه پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلاَ يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ».

په سجده کښې خپل ځانونه ښه برابروئ، او دسپي په شان خپلي ښنګلي په ځمکه مه غوړوئ. (بخاری: ۸۲۲، مسلم: ٤٩٣)

١٠ د دوو سجدو په مابین کښې د کیناستلو طریقه: د سجدې نه به سر راپورته کړئ په داسې حال کښې چه الله اکبر به اووايي، او چپه پښه (قدم) به څملوي (هوار کړې) او ور باندې به کیښني، او ښي پښه (قدم) به ودروي، او

لاسونه به په وره نونو او زنګنونو باندي کیږ دي، او دا دعا به لولي: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَاجْبُرْنِي».

ای زما ربه ماته ببښنه وکړه او را باندي مهربانه شه اوماته هدایت وکړه او ماته روزي راکړه اوماته عافیت راکړې او زما نقصانات پوره کړه. (ابوداود: ۸۵۰) (ترمذی: ۲٦۷) (ابن ماجه: ۸۹۸) حسن

او په ارا م سره به کښیني، بیره (تیزي) به نه کوي تردي چه هر جوړ خپل ځاي ته ورسیږي، لکه څنګه چه درکوع نه روستو د ولاړي په حال کښې په ارام سره ودریږي تر څو هر جوړ خپل ځاي ته ورسیږي ځکه چه پیغمبر ﷺ به د رکوع نه روستو په ارام سره ودریده، چه تقریبا مقدار به یي د رکوع برابر وو او همدارنګه د دوو سجدو په مابین کښې به په ارام سره کیناست چه مقدار به یي تقریبا د سجدې برابر وو. (بخاری: ۷۹۲، مسلم: ٤٧١)

۱۱ دوهمه سجده

بیا به الله اکبر اووایي، او دوهمې سجدې ته به لاړ شي او د لمړی سجدې په څیر به دوهمه سجده اوکړي.

۱۲ دوهمې سجدې نه روستو کیناستل:

بیابه تکبیر (الله اکبر ووایي) او سر به دسجدې څخه راپورته کړي، او دوو سجدو ترمینځ ناستې پشان به لږ غوندي کښیني او دې ناستې ته دفقهاو په اصطلاح (جلسة الاستراحه) وایي، او د استحباب په درجه کښې مشروع ده که چا ونه کړه باک نلري او همدارنګه په دې ناسته کښې کومه دعا ذکر وغیره هم نشته.

بیابه دوهم رکعت ته پاڅیږي، په داسې حال کښې لاسونه به یې په زنګنونو تکیه کړې وي، او چه کله پاڅیده، نو فاتحه (الحمد لله) او ورسره به کوم سورت یا هغه ایاتونه چه ورته اسان وي ولولي، او دا رکعت به هم دلمړي رکعت په څیر ادا کړي.

فائده: دوهم رکعت ته د پاڅیدلو په وخت کښې لاسونه په زمکه تکیه کول سنت دي، ځکه چه دا دپیغمبر ﷺ نه ثابت دي، لکه په صحیح بخاری (۸۲٤) او سنن نسائی (۱۱۵۳) کښې دمالک بن حویرث رضي الله عنه حدیث په دې خبره واضح او ښکاره دلیل دی، او ددې په خلاف هغه حدیث کوم چه په دې دلالت کوي چه لاسونه باید په زنګنونو کیښودل شي ضعیف او کمزوری دی پوره تفصیل د علامه الباني په کتاب سلسلة الاحادیث الضعیف (۹۲۹) اواوراوء الغلیل (۳۵۷) کښې کتلی شي.

۱۳ دتشهد طریقه په دوه رکعتي لمونځ کښې.

که چیرته لمونځ دوه رکعتي وو، لکه د سهار، جمعې او اخترونو لمونځ، نو له دوهمې سجدې وروستو به داسې کښیني، چه د ښي پښې قدم به ودروي، او دچپې پښې قدم به هوار کړي، او په هغې به کښیني او خپل ښي لاس به په ښي ورانه کیږدي، او د اشاري له ګوتي پرته به دلاس نوري ټولې ګوتې را بندي کړي، او په دې یوه ګوته به د الله تعالی د توحید اشاره کوي، او بله طریقه داهم ده، چه د ښي لاس کوچنۍ او ورسره دوهمه ګوته رابندې کړي او د مینځ ګوته د غټې ګوتي سره یوځاي کړۍ کړي، او په سونده ګوته باندي دالله تعالی د توحید اشاره اوکړي ځکه چه دا طریقه هم د پیغمبر ﷺ نه ثابته ده.

او بهتره داده، چه کله په یوه طریقه عمل اوکړی شي او کله په بله، او خپل چپ لاس به په خپل چپ ورانه باندي کیږدي، او له دې وروستو به بیا د اتشهد اووایي: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ

الله وبَرَكَاتُه، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلى عِبادِ الله الصَّالِحِيْنَ، أشْهَدُ أنْ لاَ إلَهَ إلاَّ الله، وَأشْهَدُ أنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُه».

تول ژبني او ما لي او بدني عبادتونه الله جل جلاله لره دي سلام او دالله رحمتونه اوبرکتونه دي وي په تا ای پیغمبره سلام دي وي په مونږ او دالله په نیکو بنده ګانو باندي زه ګواهي ورکوم چه بیله الله جل جلاله بل څوک دعبا دت لا ئق نشته، اوزه ګواهي ورکوم چه محمد صلی الله علیه وسلم د الله بنده او پیغمبردی. (بخاری: ۸۳۱، ۱۲۰۲ ۶۳۲۸، ۷۳۸۱، مسلم: ٤۰۲)

بیابه دا درود ووايي «**اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ**».

الهي په محمد صلی الله علیه وسلم اوپه آل د محمد صلی الله علیه وسلم رحمتونه را ولیږه لکه څنګه چه دې په ابراهیم علیه السلام او دهغي په آل رحمتونه را لیږلي وو په رښتیا سره ته ستا یلی شوی اود لويي خاوند یې الهي په محمد صلی الله علیه وسلم او په آل د محمد صلی الله علیه سلم باندي برکتونه راولیږه لکه څنګه چه دې په ابراهیم علیه السلام او دهغه په آل با ندي برکتونه رالیږلي وو په رښتیا سره ته ستا یلی شوی اود لو یي خاوند یې. (بخاری: ۳۳۷۰، ٤۷۹۷، ٦۲٥۷، مسلم: ٤۰٦)

او بیا به ددي دعا په ویلو سره د څلورو څیزونو نه پناه اوغواړي:

«**اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ**».

الهي زه په تا سره دعذاب دجهنم نه پناه غواړم او دقبر دعذاب نه پناه غواړم او د ژوند او د مرګ دفتنونه پناه غواړم او د دجال دفتني دشر نه پناه غواړم. (مسلم: ٥۹۰)

او ددي نه روستو بايد د الله تعالی نه د دنيا او اخرت خيرونه اوغواړي، فرض لمونځ وي او که نفل وي، او دخپل مور او پلار او نورو ټولو مسلمانانو لپاره د الله تعالی نه دعا اوغواړي باک نلري، ځکه چه د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه په حديث کښې کله چه ورته پيغمبر ﷺ تشهد وروښود دا وينا عامه ده:

«ثُمَّ لِيَتخَيَّرْ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو».

په يو بل لفظ کښې دي:

«ثُمَّ لِيَتَخَيَّرْ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ».

بيا يې چه کومه دعا خوښه شي د الله نه دې اوغواړي.

په دې دواړه روايتونو کښې دپيغمبر ﷺ وينا عامه ده ټولو هغه دعاګانو ته شامليږي، کومو کښې چه ددنيا او اخرت خير وي. (بخاری: ۸۳۵، مسلم: ۴۰۲)

بيا به په اخره کښې ښي او چپ لوري ته سلام اوګرځوي، او د سلام الفاظ به اووايي (السلام عليكم ورحمة الله) سلامتيا او دالله تعالی رحمت دې وي په تاسوباندې

۱۴ د تشهد طريقه په درې رکعتيز او څلور رکعتيز لمانځه کښې:

که چيرته لمونځ درې رکعتي وي، لکه د ماښام، او يا څلور رکعتي وي، لکه د ماسپښين، مازديګر، او ماخوستن لمونځونه، نو مخکې ذکر شوی تشهد او درود به اووايي بيابه دريم رکعت ته پاڅيږي.

او دپاڅيدو په وخت به لاسونه په زنګنونو تکيه کړې او همدارنګه دواړه لاسونه به د اوږو يا غوږونو برابر پورته کړي، او الله اکبر به اووايي، او لاسونه به په سينه کيږدي، لکه څنګه چه مخکې ذکر شو او يواځې فاتحه به ولولي. (بخاری: ۷۵۹، مسلم: ۴۵۱)

او که دماسپښين لمانځه په دريم او څلورم رکعت کې د سورت فاتحې نه روستو څه سورت وغيره ولوستلو باک نلري، ځکه چه دابو سعيد رضي الله عنه

په حدیث کښې چه د پغمبر ﷺ نه يي نقل کړې دی ددي ثبوت شته. (مسلم: کتاب الصلاة ٤٥٢)

په لمړي تشهد کښې درود ویل مستحب دي واجب نه دي، نو که په اولني تشهد کښې چا درود ونه لوست باک نلري.

بیابه د ماښام لمونځ له دریم رکعت، او د ماسپښین او مازدیګر لمونځ له څلورم رکعت وروسته همغه رنګ تشهد ولولي، کوم چه په دوه رکعتي لمونځ کښې ذکر شو، او بیا به په نبي کریم ﷺ باندي درود ووايي اوهمدارنګه به د جهنم دعذاب، او دقبر دعذاب او دژوند، او مرګ، او د دجال دفتنو نه په الله تعالی پوري پناه اوغواړي.

او باید ده چه له دي ورستو د نورو دعاګانو کوښښ اوکړي، په دې ځاي کښې او همدارنګه ددي نه سوا په نورو ځایونو کښې دادعا هم مشروع ده: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

ای ربه څمونږ: راکړې مونږ ته خوشحالي په دنیا کښې په نیک عمل سره، او راکړې مونږ ته خوشحالي په اخرت کښې په جنت سره او بچ اوساتي مونږ د اور دجهنم نه.

دا خبره واضحه ده، چه په دري رکعتي، لکه د ماښام لمونځ او څلور رکعتي لکه د ماسپښین، مازدیګر، او ماخوستن لمونځ، په دې لمونځونو کښې دوه تشهده دي، او د دوهم تشهد دکیناستلو طریقه دلمړي تشهد دکیناستلو نه جداده هغه داسي چه په دوهم تشهد کښې به لمونځ کونکی خپله ښی ښپه ودروي او چپه ښپه به د ښی ښپي نه لاندي اوباسي، او په زمکه به کښیني، لکه څنګه چه په حدیث د ابو حمید رضي الله عنه کښې چه امام بخاري نقل کړې دی ذکر دي. (صحیح بخاری: (٨٢٨)

او بیا به ښي او چپ طرف ته سلام وګرځوي او (**السلام علیکم ورحمة الله**) به ووايي.

سلامتیا او دالله تعالی رحمت دې وي په تاسوباندي.

د سلام ګرځولو نه روسته ذکر او دعاګانې:

درې ځله «أَسْتَغْفِرُ الله» ويل: زه د الله تعالی څخه بښنه غواړم.

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلامُ، وَمِنْكَ السَّلامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلالِ وَالإِكْرَامِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ». (بخاری: ۸۴۴، ۶۳۳، مسلم: ۵۹۳)

الهي ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلا متيا ستا له طرفه ده برکتناک ذات يې اود لو يې اوعزت خاوند يې، بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته يو دی شريک نلري ده لره دکائناتو با دشا هي ده اوده لره پوره ستاينه ده اوهغه په هرڅه قا در دی الهي چاته چه څه ورکړې دهغې منعه کونکی نشته اوچانه چه څه منعه کړې دهغې ورکونکی نشته او فايده نه ورکوی مالدارته مال دهغې ستا د عذاب نه.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِالله، لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ». (مسلم: ۵۹۴)

بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته يو دی شريک نلري ده لره دکائناتو با دشا هي ده اوده لره پوره ستاينه ده اوهغه په هرڅه قا در دی هيڅ قوت نشته دګناه نه دساتلواود نيکيوپه کولومګر په الله سره بيله الله نه بل څوک دعبادت لائق نشته اوبيله له هغه نه دبل چا بندګي نه کوو نعمتونه اواحسانات دهغه له طرفه دي اوهغه لره غوره ستاينه ده بيله الله نه بل څوک دعبادت لائق نشته په داسي حال کښي چه بندګي مو هغه لره خاص ده اګرچه کافران يې بده ګڼي ددي نه ورسته به درې ديرش ځله «سُبْحَانَ الله» اودرې ديرش ځله «الْحَمْدُ لِلَّه» اوڅلور ديرش ځله «الله أَكْبَرُ» ووايې، دا ټول نه نوي ځله شو او دسلم ځل پوره کولو لپاره به يو ځل «لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» ووايي (مسلم: ٥٩٧)

او همدا راز به دهر لمانځه څخه وروسته ايت کرسي هم لولي:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

بيا سورت اخلاص:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ﴾ [الإخلاص: ١-٤]

بيا سورت الفلق:

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١ – ٥]

بيا سورت الناس:

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٣ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ﴾ [الناس: ١ – ٦]

دا دري سورتونه به د هر لمانځه نه روستو يو ځل لولي او د سهار او ماښام لمونځونو نه روستو به يې دري دري ځله لولي، ځکه چه د نبي کريم ﷺ نه په دي هکله احاديث روايت شوي دي.

ددې نه روستو به دا دعا لس ځله ووايي: **«لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»** ځکه چه دا دعا هم د نبي کريم ﷺ څخه نقل ده.

دلمانځه نه وروستو دا اذکار لوستل سنت دي، فرض نه دي.

سنن رواتب (سنت لمونځ)

د هر مسلمان سړي او ښځي لپاره باید ده چه دماسپښين د لمانځه نه مخکي څلور رکعته (سنت) او روسته يي دوه رکعته، او دماښام د لمانځه ورسته دوه رکعته، او همدارنګه د ماسختن د لمانځه نه وروسته دوه رکعته، او د سهار دلمانځه مخکي دوه رکعته سنت اوکړي، او دا ټول دولس رکعته دي، ديته (رواتب) سنت مؤکده وايي.

نبي کريم ﷺ به د اقامت (چه په سفر به نه وو) دا سنت په دوامداره توګه اداکول، او په سفر کښي به يي پريښودل ليکن وتر او دسهار سنت به يي په دواړه حالاتو کښي ادا کول، غوره داده چه دا مؤکد سنت او وتر په کور کښي وکړل شي، او که په مسجد کښي اوکړي نو هم باک نلري ځکه چه نبي کريم ﷺ فرمايلي دي:

«أَفْضَلُ صَلاَةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلاَّ الصَّلاَةُ الْمَكْتُوبَةُ».

د بنده غوره لمونځ هغه دی، چه په کور کښي اوکړي. (بخارى: ۷۳۱، مسلم: ۷۸۱)

او په دوامداره توګه ددي سنتو ادا کول جنت ته د تللو سبب دی، نبي کريم ﷺ په يو حديث کښي چه امام مسلم روايت کړی دی، د ام المؤمنين (ام حبيبه) رضي الله عنها څخه فرمايي چه ما د نبي کريم ﷺ څخه دا ارشاد اوريدلی دی:

«مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّي لله كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشَرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ، إِلاَّ بَنَى الله لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ». څوک چه په شپه او ورځ کښي دولس رکعته نفل لمونځ اوکړي، الله تعالى به ورته په جنت کښي کور جوړ کړي. (مسلم: ۷۲۸)

او که يي د مازديګر د لمانځه نه مخکښي څلور رکعته او همدارنګه د ماښام او ماسختن د لمانځه نه مخکښي دوه رکعته نفل لمونځ اوکړه، نو ښه به وي ځکه چه د نبي کريم ﷺ څخه ددي په باره کښي صحيح ثبوت او دليل شته.

وصلى الله على محمد واله وسلم

TO CAR PARKING

IslamHouse.com

islamhouseps IslamHousePs IslamHousePs islamhouse.com/ps/

For more details visit
www.GuideToIslam.com

GUIDE TO ISLAM

contact us :Books@guidetoislam.com

Guidetolslam.org Guidetoislam1 Guidetoislam www.Guidetoislam.com

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة
هاتف: ٩٦٦١١٤٤٥٤٩٠٠+ فاكس: ٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦+ ص ب: ٢٩٤٦٥ الرياض: ١١٤٥٧
ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH
P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

د پیغمبر ﷺ د لمانځه طریقه

په دې کتاب کې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم دلمانځه طریقه د احادیثو په رڼا کښې د الله اکبر څخه واخله تر سلام ګرځولو پورې په ډېره ښه طریقه بیان شوې ده -

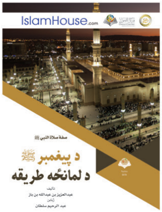

IslamHouse.com
مركز أصول
Osoul Center
www.osoulcenter.com
Rabwah